

prima instanță, Judecătoria Chișinău, sediul Centru (Z. Talpalaru)
instanța de apel, Curtea de Apel Chișinău (G. Dașchevici, S. Gîrbu, L. Bulgac)

Î N C H E I E R E

16 ianuarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Valeriu Doagă
Nicolae Craiu
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Vitalie Bîzgu,
reprezentat de avocatul Vladimir Kovali,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Vitalie Bîzgu
împotriva Inspectoratului General de Poliție cu privire la anularea parțială a
ordinului de sancționare,

împotriva deciziei din 27 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău prin care
s-a respins apelul declarat de Vitalie Bîzgu și s-a menținut hotărârea din data de
12 februarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a t ă :

La data de 25 octombrie 2017, Vitalie Bîzgu a depus cerere de chemare în
judecată împotriva Inspectoratului General de Poliției cu privire la anularea parțială
a ordinului de sancționare.

În motivarea acțiunii, reclamantul Vitalie Bîzgu a indicat că la data de
10 octombrie 2017 Inspectoratul General de Poliție a emis ordinul nr.439 ef, cu
privire la sancționarea disciplinară a unor angajați ai Poliției din cadrul Direcției de
poliție a municipiului Chișinău, cu care a luat cunoștință la 10 octombrie 2017.

Reclamantul a invocat că prin pct.3 din ordinul sus menționat a fost sancționat
disciplinar cu mustrare pentru încălcarea prevederilor an.50 lit. d) și p) din Legea
nr.288 din 16 decembrie 2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul
Ministerului Afacerilor Interne, pct.7 subpct. 5), 9), 11) și subpct.23 din Statutul
disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului
Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 409 din 07 iunie 2017,
inacțiuni manifestate prin neinformarea conducerii Batalionului special de escortă și
pază sau conducerii Direcției de poliție a mun. Chișinău, în pofida recomandărilor
medicilor din cadrul Serviciului de urgență 903, privind internarea imediată la data

de 22 august 2017 într-o instituție specializată a lui Andrei Brăguța și denigrarea imaginii și prestigiului instituției.

Reclamantul Vitalie Bîzgu a menționat că Inspectoratul General de Poliție i-a aplicat sancțiunea disciplinară contrar prevederilor legal enunțate, deoarece ancheta de serviciu a fost desfășurată cu grave abateri de la prevederile legale cu privire la desfășurarea și confidențialitatea anchetei de serviciu, prevăzută de legislația națională și în special de Statutul disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne.

Reclamantul a indicat că ancheta de serviciu a fost dispusă cu încălcarea competenței, deoarece aceasta a fost inițiată de către ofițerul principal de investigații al Secției nr.1 a DIE a IGP, contrar Hotărârii Guvernului nr.409 din 07 iunie 2017.

La fel, reclamantul a menționat că ancheta nu a stabilit dacă au fost respectate normele legale cu privire la controlul medical obligatoriu al persoanei supuse reținerii și de ce persoana reținută la 16 august 2017, era deținută la 22 august 2017 în Izolatorul de detenție provizorie, dar nu era etapată la IP 13, unde există serviciu medical sau la IP 16, care este o instituție penitenciară-spital.

Reclamantul Vitalie Bîzgu a menționat că a acționat conform Regulamentului serviciului de poliție pentru paza și escortarea persoanelor reținute și arestate. Astfel, reclamantul a indicat că nu a avut spre executare un ordin clar și precis, care să asigure condițiile necesare pentru transferarea persoanei din Izolatorul detenției provizorie a DP Chișinău în instituția medicală, avînd spre executare doar dispoziția pentru escortarea lui Andrei Brăguța pentru data de 23 august 2017 la Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana.

Prin hotărârea din 12 februarie 2018 a Judecătoria Chișinău, sediul Centru s-a respins, ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Vitalie Bîzgu împotriva Inspectoratului General de Poliției cu privire la anularea punctului 3 din ordinul 439 din 10 octombrie 2017 „Legea privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne”, emis de Inspectoratul General de Poliție MAI cu privire la sancționarea reclamantului Vitalie Bîzgu.

Prin decizia din 27 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de Vitalie Bîzgu și s-a menținut hotărîrea din 12 februarie 2018 a Judecătoria Chișinău, sediul Centru.

În consolidarea soluției, instanța de apel a indicat că la data de 15 august 2017 Andrei Brăguța a fost reținut de către organul de urmărire penală din cadrul Inspectoratului de Poliție Ciocana al Direcției de Poliție a mun. Chișinău, fiind pornită în privința lui o cauză penală după semnele infracțiunii prevăzute la art. 349 alin. (1¹) Cod penal. În perioada 15 august 2017-17 august 2017, Andrei Brăguța s-a aflat în custodia statului, fiind plasat în Izolatorul de detenție provizorie al Direcției de Poliție mun. Chișinău, iar la data de 26 august 2017, Brăguța Andrei a decedat în Spitalul din Penitenciarul nr.16 „Pruncul”, cauza decesului fiind insuficiența respiratorie cauzată de bronhopneumonie purulentă.

Instanța de apel a reținut că la data de 01 septembrie 2017, de către Inspectoratul General al Poliției a fost emis ordinul nr. 382 ef cu privire la suspendarea din funcție a unor angajați ai poliției din cadrul Direcției de Poliție a mun. Chișinău, în scopul asigurării unei cercetări obiective, multilaterale și eficiente, precum și în scopul evitării unor eventuale influențe asupra bunei desfășurări a

anchetei de serviciu din partea angajaților vizați, printre care și Vitalie Bîzgu.

La fel, instanța de apel a stabilit că la data de 30 august 2017, de către Direcția inspectare efectiv a Inspectoratului General al Poliției a fost inițiată ancheta de serviciu în vederea elucidării circumstanțelor cu referire la decesul lui Andrei Brăguța.

Instanța de apel a indicat că din registrul de evidență a acordării primului ajutor medical persoanelor deținute în IDP al DP mun. Chișinău, rezultă că la data de 22 august 2017, în jurul orei 13:58, de către angajații IDP al DP mun. Chișinău a fost solicitată intervenția Serviciului de urgență 903, din cauza comportamentul neadecvat a lui Andrei Brăguța. Medicii au recomandat transportarea acestuia la Spitalul Clinic de Psihiatrie, însă, șeful de escortă a refuzat, motivînd refuzul prin lipsa colaboratorilor pentru escortare.

În cadrul anchetei de serviciu, Vitalie Bîzgu a declarat că le-a comunicat medicilor că Andrei Brăguța urmează a fi escortat la Judecătoria Chișinău sediul Ciocana la data de 23 august 2017, urmînd a fi plasat în Spitalului Clinic de Psihiatrie, în temeiul încheierii judecătorului de instrucție.

Astfel, instanța de apel a relevat că deși în cadrul anchetei de serviciu, cît și în cadrul procesului de judecată, Vitalie Bîzgu a negat faptul că a refuzat escortarea lui Andrei Brăguța la Spitalul de psihiatrie, pentru acordarea ajutorului medical, conform specificului bolii, acest fapt este demonstrat prin materialul probatoriu prezentat instanței.

Instanța de apel a indicat că prima instanță corect a reținut că conform pct. 16 lit. b) din Regulamentul de organizare și funcționare a Izolatorului de detenție provizorie al Direcției de Poliție a mun. Chișinău, sarcinile de bază ale Izolatorului de detenție provizorie sunt supravegherea comportamentului persoanelor deținute în IDP, în permanență de întreprins măsuri de prevenire a cazurilor de evadări, strangulări, suicid, cauzarea leziunilor corporale sau a incidentelor excepționale, sporirea vigilenței efectivului și fortificarea IDP. Precum și corect a aplicat prevederile pct. 40 din Statutul disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea de Guvern nr. 409 din 07 iunie 2017.

Instanța de apel a conchis că în litigiu dedus judecătii nu există nici unul din temeiurile expres prevăzute de art. 26 alin. (1) al Legii contenciosului administrativ, care ar impune ilegalitatea și anularea ordinului Inspectoratului General de Poliție nr. 439 din 10 octombrie 2017

Totodată, instanța de apel a respins ca neîntemeiat argumentul lui Vitalie Bîzgu, precum că ancheta de serviciu a fost dispusă cu încălcarea gravă a competenței, or, conform pct. 51 din Statutul disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea de Guvern nr. 409 din 07 iunie 2017, desfășurarea anchetei de serviciu se dispune printr-o rezoluție a conducătorului subdiviziunii care a fost sesizat în condițiile prevăzute la punctele enunțate, iar în absența acestuia, a persoanei care îl înlocuiește.

Din considerentele enunțate instanța de apel a concluzionat că prima instanță a emis o hotărîre legală și întemeiată, cu respectarea normelor de drept material și procedural, nefiind careva temeiuri care ar impune casarea acestei hotărîri.

La data de 19 noiembrie 2018, Vitalie Bîzgu, reprezentat de avocatul Vladimir Kovali a declarat recurs împotriva deciziei din 27 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărîrii din data de 12 februarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru și a deciziei din data de 27 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, cu pronunțarea unei noi hotărîri, prin

care să fie admisă cererea de chemare în judecată depusă de Vitalie Bîzgu împotriva Inspectoratului General de Poliție cu privire la anularea parțială a ordinului de sancționare.

În motivarea cererii de recurs, suplimentar celor invocate în cererea de chemare în judecată, recurentul Vitalie Bîzgu, reprezentat de avocatul Vladimir Kovali a indicat că instanțele ierarhic inferioare au încălcat esențial normele de drept procedural.

Recurentul Vitalie Bîzgu a menționat că instanțele ierarhic inferioare au respins acțiunea din motivul că acesta n-a întreprins acțiuni de raportare a situației conducerii și n-a asigurat etaparea lui Andrei Braguța din Izolatorul de Detenție Provizorie a Direcției de Poliție a municipiului Chișinău. Deși, recurentul a organizat la 21 august 2018 etaparea lui Andrei Braguța la IP 13, dar acolo persoana reținută n-a fost primită din lipsa unui control medical specializat și recurentul a organizat deplasarea lui Andrei Braguța la Spitalul de Urgentă pentru controlul medical al psihiatrului, însă era sfârșitul zile de muncă, și deținutul a fost readus la Izolatorul de Detenție Provizorie a DP Chișinău.

Recurentul a invocat că aceste fapte au fost reținute în ordonanța de încetare a urmăririi penale din 26 martie 2018, emisă de procurorul cu misiuni speciale a Procuraturii Generale Vitalie Bordea.

La fel, recurentul a indicat că instanțele ierarhic inferioare eronat au aplicat Statutul disciplinar a funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.409 din 07 iunie 2017.

Astfel, recurentul Vitalie Bîzgu a invocat că se supune direct comandantului Batalionului Special de Escortă și Pază și Conducerii Direcției de poliție a municipiului Chișinău, însă ancheta de serviciu a fost dispusă cu încălcarea gravă a competenței, deoarece a fost inițiată de către ofițerul principal de investigații al Secției nr. 1 a DIE a IGP.

Recurentul a menționat că instanța de fond judecând fondul cauzei, avînd o concluzie preconcepută pînă la examinarea cauzei, a examinat în mod superficial asupra circumstanțelor cauzei, referindu-se selectiv doar la unele mijloace de probă.

Totodată, recurentul a specificat că instanțele ierarhic inferioare au ignorat prevederile art. 490 Cod de procedură penală, care stabilește dreptul exclusiv al instanței de judecată de internare în spital a unei persoane aflate în arest, iar concluzia medicilor nu este suficientă pentru transferarea unui deținut.

Recurentul Vitalie Bîzgu a indicat că instanța de apel nu a supus aprecierii și cercetării nemijlocite probele prezente la materialele cauzei, ci s-a bazat în mod exclusiv la cele expuse de către reprezentantul intimatului, care nu a comunicat despre existența ordonanței de încetare a urmăririi penale și de începere a procesului contravențional împotriva recurentului și a medicilor de la IP-13, care au refuzat nemotivat primirea lui Andrei Braguța la 21 august 2018, pînă la concluzia medicilor de la urgență.

Recurentul a invocat că instanța de apel nu s-a expus asupra argumentului precum că sarcina probațiunii în cauzele de contencios administrativ revine intimatului, precum și asupra hotărârii nr. 4/1 din 16 ianuarie 2018 cu privire la contestarea hotărârii Plenului Colegiului disciplinar nr. 44/11 din data de 24 noiembrie 2017, emise în privința judecătorului Iurie Obadă de la Judecătoria

Chișinău și hotărârii nr. 12-8/18 cu privire la contestarea hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr.13-75/17 (III) din 21 decembrie 2017, în privința procurorului Ivan Filimon.

Conform art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

După cum denotă materialele cauzei, copia deciziei motivate din data de 27 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată participanților la proces, la data de 15 octombrie 2018, conform informației anexate la materialele cauzei (f.d.157 vol. II), însă date despre recepționarea acesteia de către recurentul Vitalie Bîzgu la materialele cauzei lipsesc.

În aceste circumstanțe, instanța de recurs precizează că, recursul a fost declarat de Vitalie Bîzgu, reprezentat de avocatul Vladimir Kovali la 19 noiembrie 2018, cu respectarea termenului indicat la art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă.

La data de 08 decembrie 2018, în adresa intimatului Inspectoratul General de Poliție a fost expediată copia recursului declarat de către Vitalie Bîzgu, reprezentat de avocatul Vladimir Kovali.

La data de 17 decembrie 2018, intimatul Inspectoratul General de Poliție a depus referință la recursul declarat de Vitalie Bîzgu, reprezentat de avocatul Vladimir Kovali, prin care a solicitat declararea inadmisibilității recursului sau respingerea acestuia ca fiind neîntemeiat.

Examinând temeiurile recursului declarat de Vitalie Bîzgu, reprezentat de avocatul Vladimir Kovali, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că, normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Respectiv, instanța de recurs reține că, examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs, cu temeiurile prevăzute la art. 432 Codul de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat de Vitalie Bîzgu, reprezentat de avocatul Vladimir Kovali, se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea

eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Subsidiar, se menționează că, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a, Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv, numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Din recursul declarat de Vitalie Bîzgu, reprezentat de avocatul Vladimir Kovali nu rezultă că, instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO, în jurisprudența sa, a constatat că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicite admise (cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85).

Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare, depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective. Trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile, care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei hotărâre din 09 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1-1¹) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art.270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Încheierea privind inadmisibilitatea recursului se plasează pe pagina web a Curții Supreme de Justiție la data emiterii și se transmite tuturor participanților la proces și reprezentanților acestora.

În asemenea circumstanțe, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către Vitalie Bîzgu, reprezentat de avocatul Vladimir Kovali, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Vitalie Bîzgu, reprezentat de avocatul Vladimir Kovali împotriva deciziei din 27 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Vitalie Bîzgu împotriva Inspectoratului General de Poliție cu privire la anularea parțială a ordinului de sancționare.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Nicolae Craiu

Nina Vascan